

SUPERDODATEK DO KOLEKCJI str. 33

POMAGA, INSPIRUJE, RADZI

mój ogródek

Lipiec 2018 Nr 07/2018 (52)

tylko
3,50
złoty
w tym 8% VAT

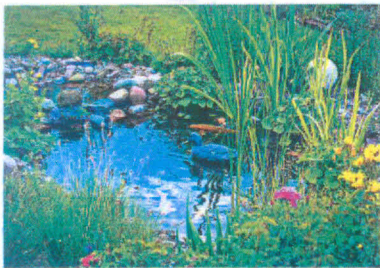
**CO CIAĆ
LATEM?**

**WROGOWIE
TRAWNIKA**

**Różany
ogród**

**1, 2, 3
ZAKŁADAMY
RABATĘ**

Nr IND. 400734
ISSN 2353-4838 07
9 772353 481805

OTOCZENIE OCZKA

SIEJEMY WARZYWA

CZAS NA ZIOŁA

S Topowa dawnych grusz

Odmian gruszy jest wiele, zatem i wybór nie jest łatwy. Proponujemy tu sprawdzone dawne odmiany o różnej porze dojrzewania, a także obiektywnie uznane za najsmaczniejsze.

dr Dorota Kruczyńska, Instytut Ogródnictwa w Skierniewicach

Wykwintny smak i odpowiednia wielkość to podstawowe kryteria wyboru odmiany do ogródka. Ważna jest także mniejsza podatność na parcha gruszy. Czasami jednak wyśmienity smak rekompensuje niedogodności związane z nieco większą podatnością na tę chorobę. Wybierając odmianę należy zwracać uwagę też na wytrzymałość drzew na mróz, która z reguły jest mniejsza niż u jabłoni. Z tego powodu drzewa należy sadzić w zacisznym, ciepłym miejscu. Ochroni to także owoce przed uszkodzeniami, bo mimo twardej skórki, bardzo łatwo ulegają uszkodzeniom mechanicznym. Wystarczy, że liść będzie ocierał się o owoc i natychmiast powstaną rdzawe smugi.

1 'FAWORYTKA'

Powszechnie nazywana jest 'Klapsą'. To najsmaczniejsza gruszka letnia (zwana królową letnich grusz). Jest zaliczana do odmian deserowych i przerobowych, przydatna zwłaszcza na susz i kompoty. Wcześniej wchodzi w okres owocowania, plonuje obficie i dość regularnie. Można ją sadzić w wielu rejonach kraju. Drzewa są średnio podatne na parcha i średnio wytrzymałe na mróz. Owoce są duże, wyrównane pod względem kształtu i wielkości, o zielonkavo-żółtej skórce, często z atrakcyjnym jasnoczerwonym rumieńcem. Miąższ biały lub lekko kremowy, drobnoziarnisty, soczysty, masłowy, smaczny. Nieliczne komórki kamienne znajdują się wokół gniazda nasiennego. Owoce dojrzewają nierównomiernie, w drugiej poł. VIII. Do konsumpcji nadają się kilka dni po zbiorze. W chłodnym pomieszczeniu można przetrzymać je przez kilka tygodni.

2 'BERA HARDY'

Wbrew nazwie nie jest wytrzymała na mróz, ale za to charakteryzuje się małą podatnością na parcha oraz dorodnymi owocami o wspólnym smaku. To wczesnojesienna odmiana deserowa. Wcześniej wchodzi w okres owocowania, a także plonuje obficie, kiedy rośnie na pigwie. Powinno się ją sadzić na stanowiskach zacisznych, na glebach żyznych, ale niezbyt wilgotnych, na których drzewa mogą cierpieć z powodu chorób kory i drewna. Doskonale nadaje się na szpalery. Owoce są średniej wielkości, jajowate, czasami kuliste albo lekko wydłużone, pokryte złoto-brązowym ordzawieniem. Miąższ jest białokremowy, masłowy, bardzo soczysty, winno-słodki, korzenny, bez komórek kamiennych. Owoce dojrzewają w poł. IX. Przed zbiorem gruszki łatwo opadają, dlatego też odmiana wymaga stanowisk osłoniętych od wiatru. Owoce można przechować przez kilka tygodni, w czasie przechowywania łatwo więdną.

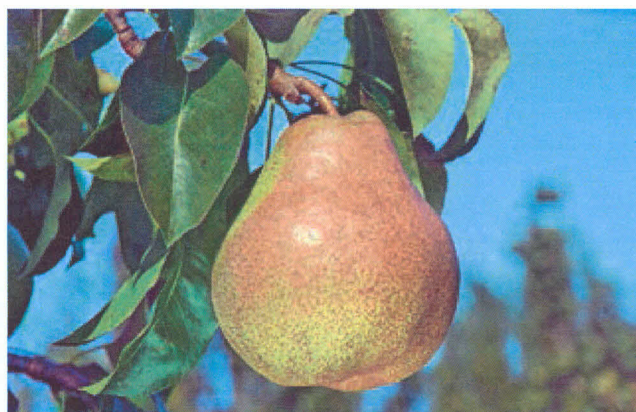

3 'BERA BOSKA'

Fani tej odmiany twierdzą, że nazwa odzwierciedla smak jej owoców. Prawda jest taka, że nazwano ją na cześć francuskiego pomologa Louisa Bosc'a. To późnojesienna odmiana, której owoce nadają się do spożycia na świeżo oraz na susz i kompoty. Niezbyt wczesnie wchodzi w okres owocowania, ale jest plenna. Dobrze adaptuje się do różnych warunków klimatyczno-glebowych. Wymaga umiejętnego cięcia i formowania koron, ze względu na tworzenie długich pędów i małej skłonności do rozkrzewiania. Owoce są średniej wielkości lub duże, butelkowate, lekko niesymetryczne, pokryte cytrynowo-brązowym ordzawieniem. Miąższ jest kremowy lub masłowy, drobnoziarnisty, delikatny, bardzo soczysty, o wykwintnym smaku i subtelnym, korzennym aromacie. Przez niektórych nazywany migdałowym. Owoce dojrzewają w drugiej poł. IX lub pocz. X, mają wysoką zdolność przechwalniczą oraz nie są podatne na uszkodzenia. W pomieszczeniu chłodnym, dobrze utrzymanym temperaturę, można je przechować nawet do stycznia. Po przechłodzeniu są też znacznie smaczniejsze.

4 'KOMISÓWKA'

Późnojesienna odmiana deserowa o wybitnie smacznych owocach. W okres owocowania wchodzi późno, owocuje umiarkowanie obficie, corocznie. Lepsze i wcześniejsze plony uzyskuje się sadząc ją na typach pigwy. Owoce łatwo opadają przed zbiorem. Wymaga gleb żyznych oraz ciepłych stanowisk. Jest mało podatna na parcha i dosyć wytrzymała na mróz. Owoce są duże lub bardzo duże, szeroko-jajowate, o nierównej, pofałdowanej powierzchni, ze słabym pomarańczowo-brązowym rumieńcem. Delikatne ordzawienie w postaci plam i siateczki rozmieszczone jest koło szypułki i kielicha. Miąższ ma barwę białokremową, jest nadzwyczaj soczysty, masłowy i aromatyczny. Dojrzewanie owoców przypada na k. IX lub pocz. X. Po kilku tygodniach przechowywania w chłodzie nadają się do jedzenia. Można je także wykorzystać do przygotowywania ciast i deserów.

5 'JÓZEFINKA'

Jest odmianą zimową, niewymagającą jeśli chodzi o glebę. Średnio wczesnie wchodzi w okres owocowania, plonuje umiarkowanie obficie. Lepsze efekty uzyskuje się, kiedy drzewo rośnie na pigwie. Trzeba jednak kupować drzewka z pośrednią, ponieważ 'Józefinka' słabo zrasta się z tą podkładką. Drzewa są wrażliwe na mróz, a mało podatne na parcha. Owoce są średniej wielkości lub małe, pękate, nieregularnego kształtu, żółtozielone, często przy szypułce i kielichu ordzawione. Miąższ białokremowy, słodki, aromatyczny, bardzo smaczny. Nieliczne komórki kamienne znajdują się tylko wokół gniazda nasiennego. Owoce zbieramy w pierwszej poł. X, nie mają skłonności do opadania. W lata bardzo wilgotne mogą pękać od strony szypułki. Właściwy smak osiągają po kilku tygodniach przechowywania w niskiej temperaturze.

